

[Damsgaard.]

domskommission, som bl. a. har til Opgave at undersøge Ungdommens Arbejdsforhold og faglige Uddannelse, og derfor er det forstaaeligt, at den højtærede Arbejds- og Socialminister ønsker at udsætte Revisionen, indtil denne Kommission er hørt. Jeg vil kun gøre den Bemærkning, at vi maa søge at faa de unge, der er i disse Lejre, ud i det praktiske og produktive Erhvervsliv; der er haardt Brug for dem derude, men der skal som sagt en vis Tid til at faa Ungdomslejrinstitutionen afviklet. Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer for at forlænge Loven et Aar endnu.

Carsten Raft: Først den Bemærkning til det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre (Damsgaard), at Ungdomslejrenes Opgave netop er at gøre de unge egnede til at gaa ud i Erhvervslivet igen. Det maa jo være klart, at Problemet er blevet meget stort i disse Aar, hvor Budinstitutionen er blevet saa overordentlig udviklet paa Grund af Mangel paa Automobileer o. s. v. Med de høje Lønninger for Bude er der en meget stor Skare unge, som aldrig har faaet nogen egentlig Uddannelse, og Ungdomslejrene bliver en Opskolingsanstalt for disse unge, saaledes at de bliver egnet til at træde ud i Erhvervslivet igen. Rent bortset fra det Formaal, som jeg forstaaer, det ærede Medlem ser i, at vi faar saa meget Arbejde, at vi ikke behøver at drage Omsorg for unge arbejdsløse, mener jeg, at saa længe der er unge arbejdsløse, og saa længe den Situation forefindes, at Folk gaar ud i Livet som voksne og skal være Familiefædre og slet ingen Uddannelse har haft, er der et Problem, som Ungdomslejrene løser fortrinligt. Problemet er der, og i Anledning af det ærede Medlems Betragtninger vil jeg sige, at netop i Retning af Opskoling af unge Mennesker, saaledes at de bliver egnet til at gaa ud i Erhvervslivet med Evner til at løse deres Opgave, har Ungdomslejrene gjort deres store Indsats.

Med Hensyn til Lovens Forlængelse, finder jeg det naturligt, at man udsætter Revisionen et Aars Tid. Situationen er temmelig uoverskuelig med Hensyn til Arbejdsløshedsforhold. Vi befinder os i en Overgangsperiode, og det vilde være urimeligt i en Situation som denne at give sig til at udarbejde almindelige principielle Regler for det Arbejde, som skal finde Sted i de kommende Aar.

Den Motivering, der er givet med Hensyn til Ungdomskommissionen, kan jeg

godt slutte mig til, men jeg giver ikke saa forfærdelig meget for den. Selvfølgelig skal Ungdomskommissionen overveje, paa hvilken Plads i Ungdomsarbejdet Ungdomslejrene skal staa. Men jeg vil tro, at skal man have en virkelig Revision af Ungdomslejrloven, vil det være naturligt at holde sig til det nedsatte Udvalg, som har arbejdet med Sagen i mange Aar, og hvoraf den højtærede Arbejds- og Socialminister har været et saa fortjenstfuldt og højagtet Medlem. Jeg vil over for Administrationen udtale Anerkendelse af den Maade, hvorpaa man har løst de vanskelige Forhold i Øjeblikket, der er praktisk talt ikke Mandskab til disse Lejre. Jeg synes, Spørgsmaalet er løst smidigt og dygtigt, hele Institutionen er stillet til Raadighed med sit Personel og Materiel for de mange Barmhjertighedsopgaver, som findes i Øjeblikket, samtidig med at baade Materiel og Personel holdes i færdig Stand til at tage Opgaven op, hvis Rigsdagen skulde bestemme, at den skal tages op saa nogenlunde paa det gamle Grundlag. Paa mit Partis Vegne kan jeg derfor anbefale Lovforslaget om Udskydelse af Lovens Revision et Aar til Vedtagelse.

Nørlund: Under Hensyn til den højtærede Socialministers Henviisning til Ungdomskommissionens Arbejde mener vi at kunne anbefale Lovens Forlængelse. Som der allerede fra vor Side blev givet Udtryk for ved Lovens Vedtagelse i 1940, er det ikke saadan, at der fra vor Side hersker fuld Tilfredshed med denne Lov, men vi erkender, at der siden 1940 er sket en vigtig Udvikling af hele Ungdomslejrinstitutionen.

Det er ingen Hemmelighed, at Lejrene, dengang de blev indført, var meget upopulære blandt den arbejdende Ungdom. Det var meningsløst, at man kunde risikere efter en ganske tilfældig Arbejdsløshedsperiode paa faa Maaneder at blive sendt af Sted til disse Lejre og blive taget væk fra Muligheder for at erhverve sit Udkomme ved et produktivt fornuftigt Arbejde, som man var godt inde i. En anden Sag, som spillede en stor Rolle, og som stadig spiller en stor Rolle, er Spørgsmaalet om Lønningerne i disse Lejre, som ligger paa et overordentlig lavt Niveau. Endvidere tror jeg ogsaa, man kan sige, at dengang var baade Undervisningsformen og Behandlingen i en Række Lejre af en saadan Art, at det ikke virkede dulmende paa den Bitterhed, som opstod mange Steder. Endelig var det ogsaa saadan, at vi dengang levede i en Tid, hvor der endnu var mange, som var slaaet med Forbavselse og Beun-